

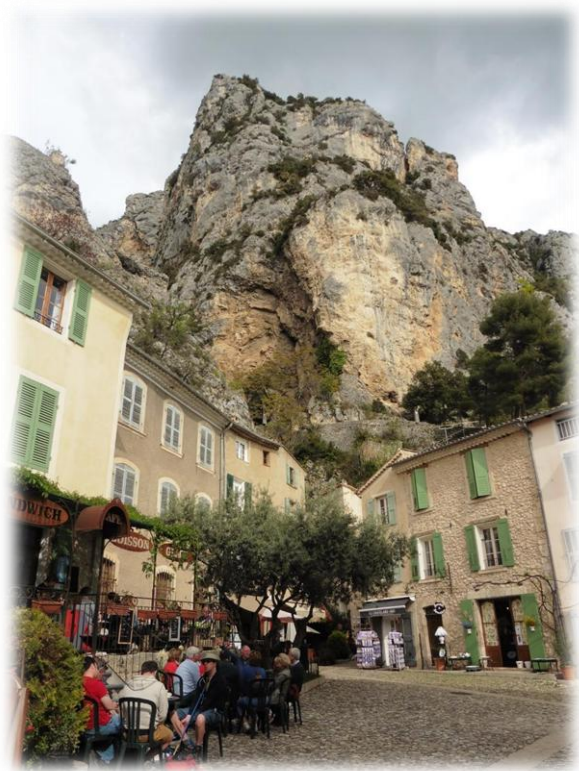
We eindigen in Moustiers-Sainte-Marie. Het dorp is bekend om zijn aardewerk, de zogenaamde faïence. En hoewel de hoogtijdagen van deze industrie al lang voorbij zijn, bevindt zich in Moustiers ook nog een heus keramiekmuseum en maar liefst twintig ateliers. In de straatjes vind je dan ook tal van winkeltjes die dit aardewerk aanbieden.

In Moustiers-Sainte-Marie hangt een ster aan een ketting tussen twee rotsen. Volgens een legende had de ridder Blacas, die tijdens een kruistocht gevangengenomen was, gezworen dat hij een zilveren ster en haar ketting boven Moustiers zou ophangen als hij naar het dorp terug zou keren.

Andere versies, in verband met de ster, hebben het over liefdesverhalen of ridderlijkheid... Hoewel er vele versies zijn over de oorsprong van de ster, werd geen enkele tot op heden bevestigd. Het mysterie over de oorsprong en betekenis van de ster boven Moustiers blijft dan ook bestaan...

Nadat we ons in het hotel hebben geïnstalleerd besluit ik om een bezoek te brengen aan de kapel boven op de berg. Henk gaat niet mee, hij vindt dat hij vandaag al genoeg geklommen heeft. Hij gaat wat wandelen in het centrum van Moustiers.

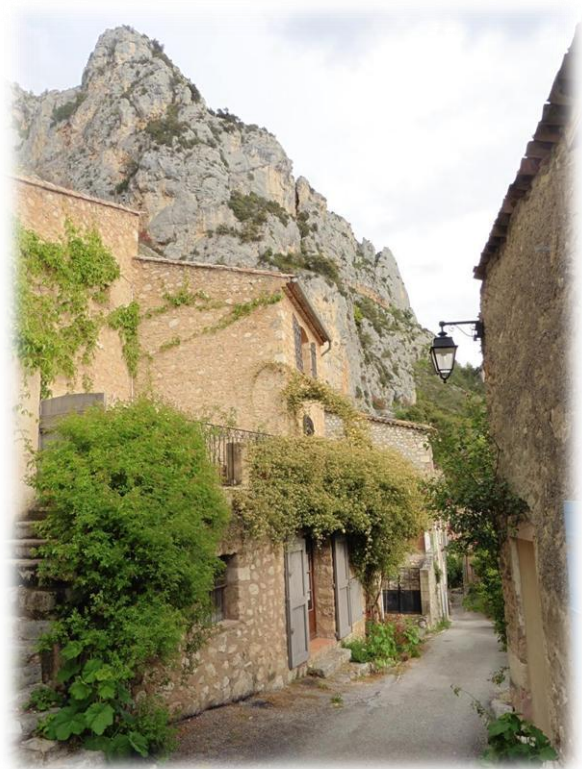
De kapel van O.L.V. van Beauvoir werd gebouwd in de late 12de eeuw precies op dezelfde plaats als waar er een tempel voor Maria stond in het jaar 470. Het werd een belangrijk bedevaartsoord door de eeuwen heen.

Als ik terug beneden in het dorp kom ontmoet ik, in een van de smalle winkelstraatjes, Henk. Samen doen we nog een terrasje voor het slapen gaan.

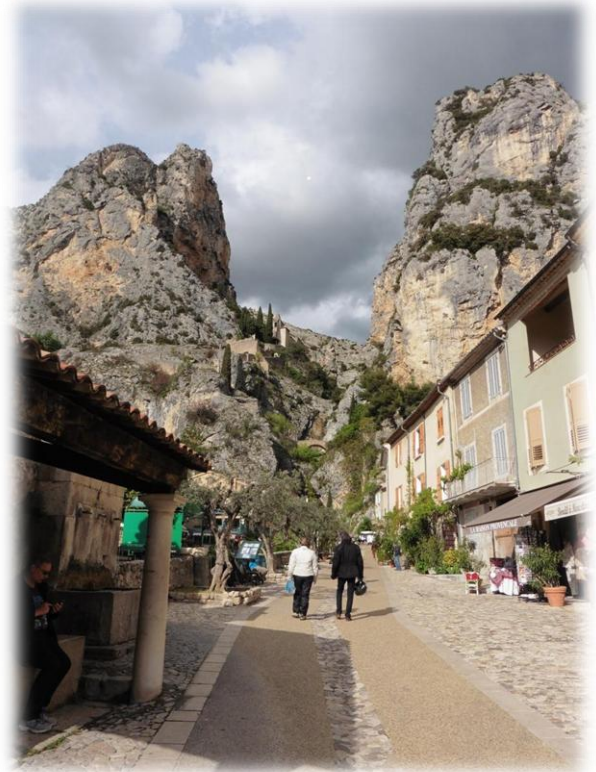

Moustiers-Sainte-Marie was al bewoond in de vroege geschiedenis zoals sporen van menselijke aanwezigheid in de regio van 30 000 jaar geleden aantonen. Maar het was in de 5de eeuw dat het bewonen van het huidige dorp echt begon. Monniken van de abdij van Lérins trokken zich terug in de grotten van tufsteen en stichtten in het dorp een klooster. Dit klooster gaf zijn naam aan Moustiers (Monasterio in de Middeleeuwen).

Een monnik uit Italië leerde een plaatselijke pottenbakker, in 1668 het geheim uit het oosten voor het maken van stannifeerkeramiek. Er ontstond een traditie. De werkelijke productie werd pas begonnen in 1689 met wit-blauw serviesgoed. Tegen 1710 ontstond de Beraindecoratie. Hoogtijdagen braken aan.

Later kreeg deze nijverheid een neergang te zien. In 1874 sloot de laatste fabriek. In 1927 liet Marcel Provence de kunst van de keramiek weer tot bloei komen.

In het hogergelegen deel van het dorp krijgen we al een eerste blik op de Verdon.

Donderdag 4 mei 2017

- Van : Moustiers-Sainte-Marie 600 m
- Naar : Rougon 800 m
- Afstand : 39 km
- Stijgen : 1800 m
- Dalen : 1600 m
- Duur : 12 uur

Vandaag is het veruit de zwaarste dag van de tocht. Maar van in La Palud sur Verdon kan men een groot stuk van de GR 4 afsnijden.

De wilde iris komt veel voor in dit gebied. Bij ons is het een bloem die vooral in juli en augustus bloeit maar hier in dit gebied bloeit de bloem al van in de lente.

In de Egyptische piramiden zijn afbeeldingen van irissen te vinden die stammen uit 1.500 jaar voor Christus. Ook in de Kaukasus en in Palestina vindt men deze bloemen hoog in de bergen. Bij ons wordt deze wilde soort ook gebruikt in borders en rotstuintjes.

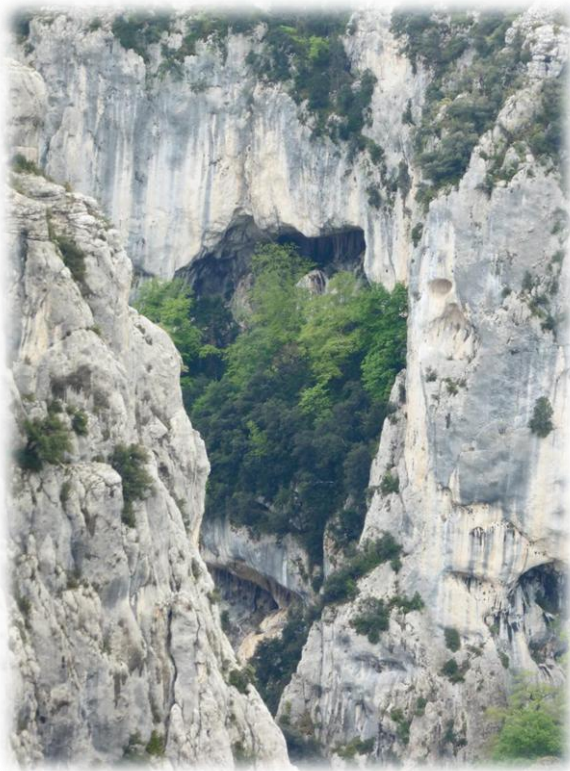
In Saint-Palud sur Verdon houdt Henk het voor bekeken. Het is te zeggen, Henk neemt daar een variante van de GR 4 en dat is een heel stuk korter.

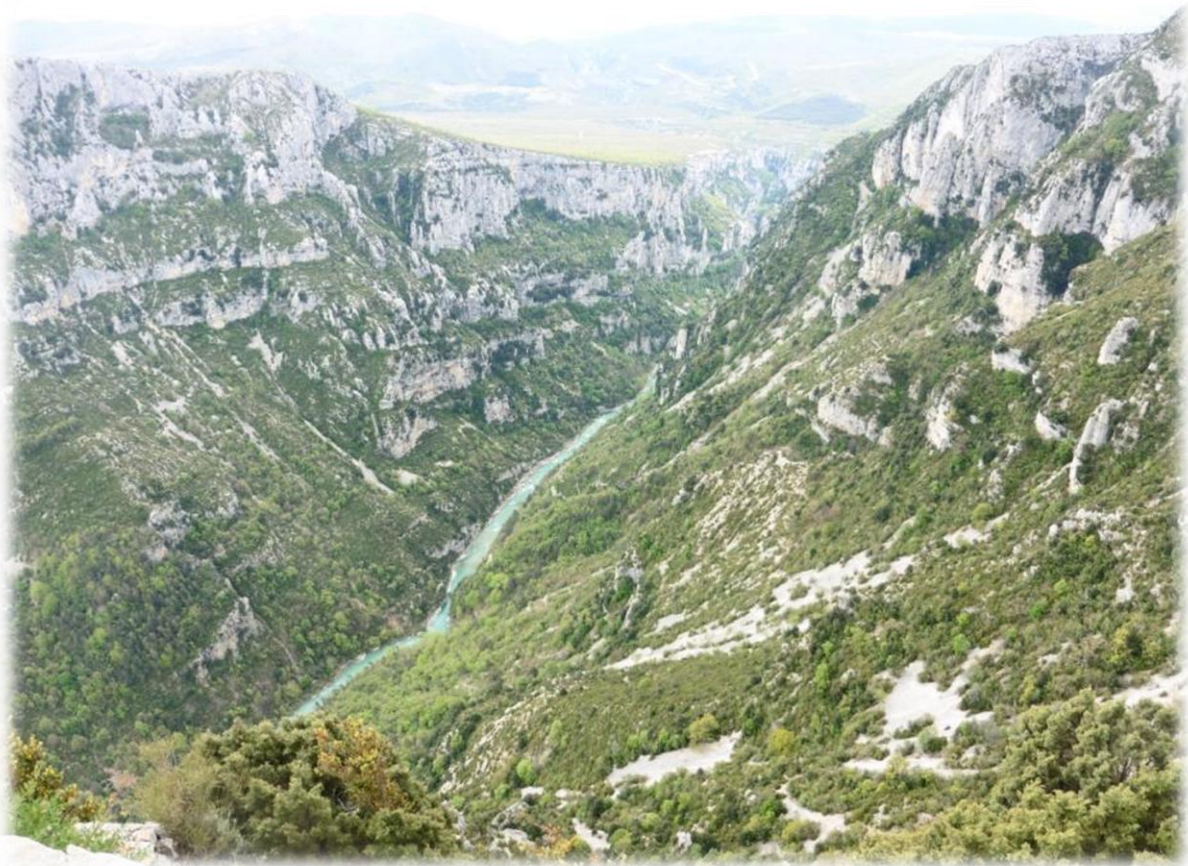
Zelf ga ik niet in de Gorge du Verdon maar volg de Routes Des Crêtes. De Gorges du Verdon is na de Tara River Canyon in Montenegro de grootste kloof in Europa, uitgesleten door de rivier de Verdon over een lengte van 25 km.

De rotswanden van de Gorges du Verdon zijn tot wel 700 m hoog en zeer imposant. Dit natuurverschijnsel trekt honderdduizenden mensen naar Frankrijk.

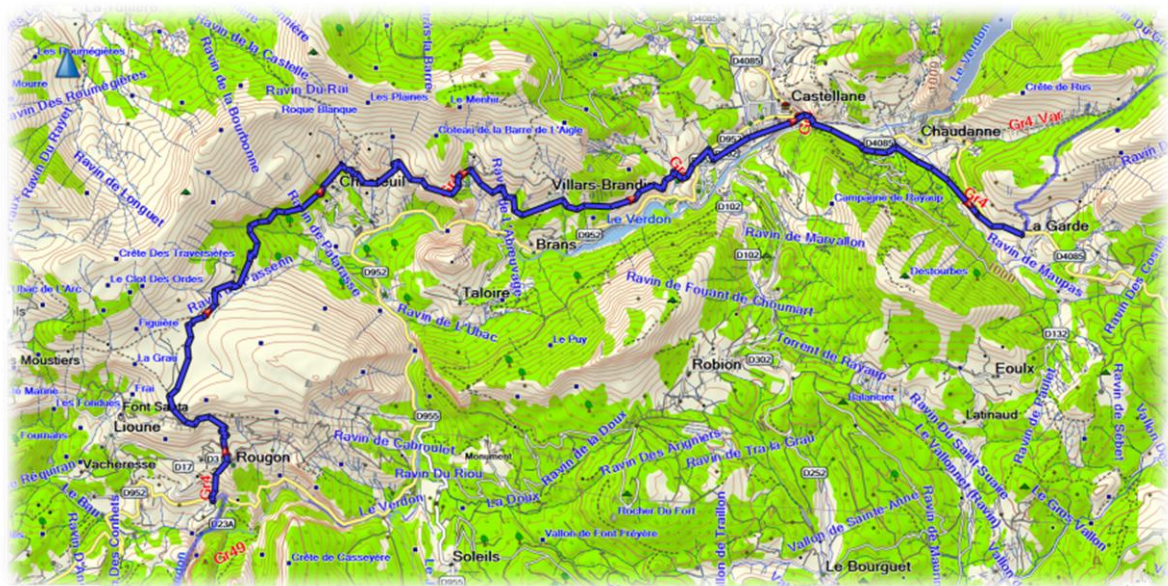

Hier zijn er diverse roofvogels uitgezet, zoals de vale gier. Ze vliegen boven de kloof en zijn vanaf diverse uitzichtpunten goed zichtbaar. De gieren waren hier uitgestorven, maar nestelen nu weer op de steile rotswanden.

Vrijdag 5 mei 2017

- Van : Rougon 800 m
- Naar : La Garde 920 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 7 uur

Henk houdt het voor bekeken en neemt een taxi naar Aix en Provence waar hij de TGV terug naar huis kan nemen. Henk vindt de trajecten te zwaar, vooral de hoogteverschillen spelen hem parten. We nemen dan maar afscheid van elkaar.

Noodgedwongen zet ik mijn weg alleen verder en tijdens de eerste klim krijg ik nog een laatste blik op de Gorge du Verdon.

Ik klim naar het piepkleine dorpje Rougon waar de auto's net voor het dorp dienen geparkeerd te worden.

Rougon was eeuwenlang een doorgaande weg voor pelgrims en reizigers die de Verdon hadden overgestoken via de middeleeuwse brug van Tusset.

Een oude wagen, die geen waarde meer heeft en niet meer kan worden verkocht, kiepert men in Frankrijk gewoon in de natuur.

De Cadières de Brandis zijn rotsen uit dolomiet met een chaotisch reliëf en worden in het provençaals "stoelen" genoemd. Leden van Wandelwiki hebben hier in 2009 een wolf gespot.